

og Arbejdere, som denne Paragraf omfatter, et Dyrtdistillæg, som var beregnet pr præsteret Arbejdstime. Det har imidlertid vist sig, at en saadan Ordning vil støde paa flere praktiske Vanskeligheder, bl. a. er adskillige af de Personer, der skal have Dyrtdistillæg efter denne Paragraf, ikke saaledes beskæftigede, at det kan opgøres i Timer, hvor længe de har arbejdet. Det maa imidlertid erkendes, at Paragraffens Bestemmelse om, at den paagældendes Arbejde for Staten skal have været fordelt paa mindst 180 Dage, ikke har virket fuldt tilfredsstillende, idet især Sæsonarbejdere, f. Eks. Skovarbejdere, er blevet helt udelukket fra Dyrtdistillæg. Derfor foreslaar Udvalget, at de 180 Dage skal nedsættes til 90 Dage, der dog ikke maa være fordelte paa et Tidsrum, som er større end 6 Maaneder (Ændringsforslag Nr. 9).

Udvalget har fundet det rimeligt, at der ydes Dyrtdistillæg til de Vikarer, som af Myndighederne er antagne til fast Tjeneste ved de større Købstæders Skoler. Dette vilde ogsaa svare til, at Personer, der er antagne til stadigt Arbejde med Udsigt til fast Ansættelse ved en Statsvirksomhed i Henhold til Dyrtdistillægsløvsforslagets § 2, 1ste Stykke, kan faa Dyrtdistillæg. Udvalget foreslaar derfor i Ændringsforslag Nr. 5, at faste Vikarer kommer ind under Dyrtdistillægsløven.

Udvalget har ikke fundet, at det vilde være rigtigt, at Personer, som kun for en kort Tid af Aaret 1918 har oppebaaret Dyrtdistillæg efter Lov af 13. Oktober 1917, faar det fulde Supplementstillæg. Udvalget foreslaar derfor, at det Supplementstillæg, som udbetales for 1918, sættes i Forhold til det Antal Kvartaler af dette Aar, for hvilke Dyrtdistillæg er oppebaaret (Ændringsforslagene Nr. 2 og 4 til Dyrtdistillægsløvsforslaget).

Det forudsattes ved Lovforslagenes Forelæggelse, at deres Behandling i Rigsdagen kunde tilendebringes saa hurtigt, at Supplementsdyrtdistillægget for 1918 kunde udbetales den 15. November, og at den første Udbetaling af Løntillæg kunde finde Sted den 1. Oktober eller meget hurtigt

derefter. Den nævnte Forudsætning kan ikke siges længere at være til Stede, hvorfor Udvalget foreslaar, at Udbetalingen udsættes henholdsvis 14 Dage og 1 Maaned (Ændringsforslagene Nr. 1 og 3 til Lovforslaget om Dyrtdistillæg og Ændringsforslag Nr. 3 til Løntillægsløvsforslaget).

Til Lovforslaget om *Løntillæg* er der i øvrigt kun stillet to Ændringsforslag. Det første af disse tilsigter, at der ikke beregnes Løntillæg af den Værdi, som Brug af Jord andrager, for saa vidt denne dyrkes for Tjenestemandens egen Regning eller er overdraget andre til Brug paa en saadan Maade, at Tjenestemanden faar Gavn af den foregaaede Konjunkturstigning.

Det andet Ændringsforslag har til Formaal at gennemføre en ensartet Beregning af Løntillægget til Folkeskolens Lærere, idet det foreslaas, at man i alle Tilfælde gaar ud fra den i Lærerlønningssloven af 27. Maj 1908 normerede Lønning, hvorved Udvalget forstaar Grundløn plus Alderstillæg. Ved denne Fremgangsmaade vil det af adskillige Kommunalbestyrelser ydede Tillæg til Lærerlønningerne ikke komme til at paavirke Størrelsen af Statens Løntillæg, idet der hverken vil finde Fradrag Sted, naar Kommunalbestyrelsens Tillæg fremtræder som en Dyrtdistillægsløvsforanstaltning, eller indtræde Forhøjelse af Statens Løntillæg, naar det kommunale Tilskud er ydet som en Forøgelse af Grundlønnen og derfor indgaaet paa Skoleplanen.

Det har indenfor Udvalget været drøftet, om man ved dertil egnede Ændringsforslag skulde søge nærmere at præcisere, dels hvilke Lønningsbeløb der skal medtages ved det procentvise Tillægs Beregning, dels hvilke Tjenestemænd ud over dem, hvis Forhold er ordnede ved Lønningslov, der falder indenfor Lovforslagets Ramme. Men da Finansministeren i en mundtlig Forhandling med Udvalget har udtalt sig nærmere om de Regler, efter hvilke disse Spørgsmaal vil blive afgjort i Henhold til § 5, og da Udvalget ganske kan tiltræde de af Ministeren fremsatte